UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXIII. Interitus tyrannorum brevis commemoratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

Visual Library

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒʹ.

Ὅτι Κωνσταντίου προκομισθέντος, τὰ στρατεύματα Κωνσταντῖνον Αὔγουστον ἀνηγόρευσεν.

Οὐ μὴν ἀβασίλευτος ἔμενεν ἡ ἀρχή· αὐτῇ δ' ἁλουργίδι πατρικῇ Κωνσταντῖνος κοσμησάμενος, τῶν πατρικῶν οἴκων προῄει. ὥσπερ ἐξ ἀναβιώσεως τὸν πατέρα βασιλεύοντα, δι' ἑαυτοῦ δεικνὺς τοῖς πᾶσιν· εἶτα τῆς προκομιδῆς ἡγούμενος σὺν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν πατρικοῖς φίλοις. τῶν μὲν ἡγουμένων, τῶν δὲ κατόπιν ἑπομένων, σὺν παντὶ κόσμῳ τὸν θεοφιλῆ συνέπεμπεν. εὐφημίαις τε καὶ ὕμνοις οἱ πάντες τὸν τρισμακάριον ἐτίμων, ὁμογνωμονοῦντες συμφωνίᾳ τοῦ τεθνεῶτος ἀναβίωσιν, τὴν τοῦ παιδὸς κράτησιν ἐδόξαζον. βοαῖς τε εὐφήμοις τὸν νέον βασιλέα, αὐτοκράτορα καὶ Σεβαστὸν Αὔγουστον εὐθέως ἐκ πρώτης ἀνηγόρευον φωνῆς· καὶ τὸν μὲν τεθνηκότα ἐκόσμουν αἱ φωναὶ ταῖς εἰς τὸν υἱὸν εὐφημίαις. τὸν δὲ παῖδα ἐμακάριζον, τοιοῦδε πατρὸς διάδοχον ἀποδειχθέντα· πάντα δὲ τὰ ὑπὸ τὴν ἀρχὴν ἔθνη, εὐφροσύνης ἐπληροῦτο καὶ ἀλέκτου χαρᾶς, ὡς μηδὲ χρόνου βραχυτάτου ῥοπὴν χηρεύσαντα βασιλικῆς εὐκοσμίας. τοῦτο τέλος εὐσεβοῦς καὶ φιλοθέου τρόπου ἐπὶ βασιλεῖ Κωνσταντίῳ, Θεὸς ἔδειξε τῷ καθ' ἡμᾶς γένει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓʹ.

Καταστροφὴ τῶν τυράννων διὰ ὑπομνήσεως ὀλίγης.

Τῶν δ' ἄλλων ὅσοι τὰς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ πολέμου νόμῳ μετῆλθον, τὰς τοῦ βίου καταστροφάς, οὐκ εἶναι πρέπον ἐκεῖνα τῷ παρόντι παραδοῦναι διηγήματι, οὐδὲ τὰς τῶν ἀγαθῶν μνήμας τῇ τῶν ἐναντίων παραθέσει μιαίνειν. ἀπαρκεῖ δὲ ἡ τῶν ἔργων πεῖρα πρὸς σωφρονισμόν, τῶν αὐταῖς ὄψεσι καὶ ἀκοαῖς τὴν τῶν ἑκάστῳ συμβεβηκότων, παρειληφότων ἱστορίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔʹ.

Ὅτι βουλήσει Θεοῦ, Κωνσταντῖνος ἔσχε τὸ βασιλεύειν.

Οὕτω δὴ Κωνσταντῖνον τοιούτου φύντα πατρός, ἄρχοντα καὶ καθηγεμόνα ὁ τῶν ὅλων Θεός, ὁ τοῦ σύμπαντος κόσμου πρύτανις,

Caput XXII.

Quomodo elato Conſtantio, Conſtantinus à militibus Auguſtus appellatus ſit.

NEque tamen idcircò abſq; Imperatore remanſit Reſpublica. quippe Conſtantinus paterna ornatus purpura, & ex paternis ædibus progreſſus, Conſtantium patrem tanquam redivivum & in filio adhuc regnantem cunctis exhibuit. Poſthæc funus paternum antecedens cum ingenti paternorum amicorum multitudine, quorum alii anteibant, alii ſubſequebantur, pulcherrimo apparatu exequias Deo devoti Principis celebravit. Cuncti beatiſſimum Imperatorem acclamationibus & laudibus proſequebantur; unoq; animorum conſenſu mortuum Principatu filii reſtitui atq; in lucem revocari cenſebant; & fauſtis acclamationibus novum Principem, Imperatorem, Auguſtum, primo ſtatim impetu appellabant. Et hæ quidem filium laudantium voces patri mortuo ornamentum afferebant: filium verò beatum prædicabant, qui tanti patris ſucceſſor eſſet renuntiatus. Sed & omnes Provinciæ ejus Imperio ſubjectæ, maximo gaudio & inexplicabili lætitia perfuſæ ſunt; utpote quæ ne minimo quidem temporis momento Imperiali providentia deſtitutas ſe fuiſſe ſenſiſſent. Hujuſmodi piorum ac Dei amantium hominum exitum eſſe Deus in Imperatore Conſtantio univerſis noſtræ ætatis hominibus declaravit.

Caput XXIII.

Interitus tyrannorum brevis commemoratio.

QUalis vero exitus fuerit aliorum qui Eccleſias Dei tanqum indicto bello oppugnarunt, nequaquam hic commemorandum eſſe duxi, nec bonorum memoriam, malorum attexta commemoratione eſſe violandam. Sufficiunt certè res ipſę, ad reprimendos & in officio continendos eos qui ſcenam omnem calamitatum quæ ſingulis illorum acciderunt, ipſis oculis atque auribus accepere.

Caput XXIV.

Quòd Conſtantinus Imperium Dei arbitrio ſit conſecutus.

IN hunc modum univerſorum auctor & totius mundi Moderator Deus Conſtantinum tali parente genitum,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN